

OCHŁODZICIEL (1) *sb m*

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w ochłodzić oraz -ciel-).

sg [I ochłodziciel(e)m.] ∅ V ochłodzicielu.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Ten, kto pociesza, wspomaga: DŪchu święty/ [...] Nalepŷzy pociefzycielu/ Dufz ludzkich n wiedzicielu/ Wdzięczny ochłodzicielu. LatHar 367.

[Wyrazenie: »ochłodziciel dusze«: A będzie tobie ochłodzicielem dufze/ á podporą ft rości twej [Et erit tibi ad quiescere faciendum animam]. BudBib Ruth 4/15 (Linde).]

Synonim: pocieszyciel.

Cf OCHŁODCA

MC